

Praatje in de context van het voorzitten bij een groepsmeditatie d.d. 11 juli 2015

Dageraad

Zo leergierig als ik ben stoot ik in mijn loopbaan als mens regelmatig mijn neus.
Dat is pijnlijk en leerzaam tegelijk.
Dubbel pijnlijk als ik de verantwoordelijkheid ervoor bij een ander leg
en dubbel leerzaam als ik mijn eigen verantwoordelijkheid acht.

Dageraad

Mensen die het menen te weten
trekken mij aan als een magneet.
Even dreig ik te vergeten
dat hét in mij het beste weet.

Geen mens kan mij vertellen
of ik rechts af moet of links.
Niemand kan mij oordelend vellen;
Ik ben gelijk een feniks.

Steeds weer rijst ik op
uit de as van mijn bestaan.
Uit niets schept zich het leven.
Tot niets zal ik ver-(der) gaan.

*Och mens zo groots en nietig
wie denk je te moeten zijn.
Het maakt je slechts verdrietig.
Iedere betekenis is enkel schijn.*

Hoe kan ik naar mijn buur omzien
als ik niet weet wie of ik ben.
Het daagt in mij misschien
dat ik mij tot mezelf beken.